

A gluskovi mikroprogram-rendszer módosításáról

Gyuris László

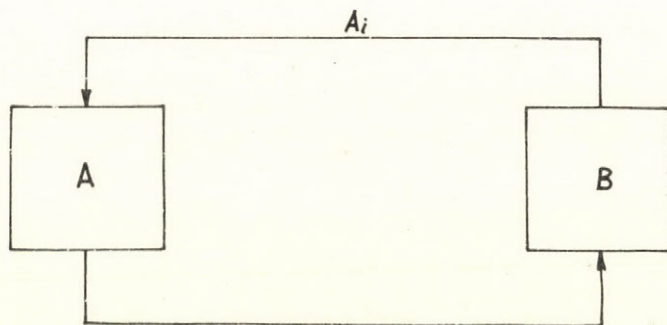
V.M.Gluskov - az automaták blokk szintézise elméletével [4] foglalkozó ismert munkáiban (pl. [1], [2])-ben egy elektronikus számológépet két automata kompozíciójával állít elő.

Alábbiakban az így felépülő rendszer olyan módosításának lehetőségét vizsgáljuk, amely bizonyos értelemben lehetővé teszi, hogy ebben az elméletben mélyebben analizáljuk a számológépek logikai vezérlésével kapcsolatos problémákat.

A gluskovi rendszer alábbi módosítása felhasználható a mikroprogram-algebrák [1] és az algoritmusok logikai sémái [3] (továbbiakban ALS-ok) között bizonyos kapcsolatok (pl. [2], [5]) értelmezésére, valamint újabb ilyen kapcsolatok kimutatására is.

§ 1.

Egy számológépet - [1] értelmében - a következő automatakompozícióval állítjuk elő. Legyen A (véges vagy végtelen) Moore-automata és B véges iniciais Mealy-automata; az A-t operációs; a B-t vezérlő automatának nevezzük. Legyen (A,B) e két automatának az 1. ábrán látható kompozíciója:

(P_1, \dots, P_k)

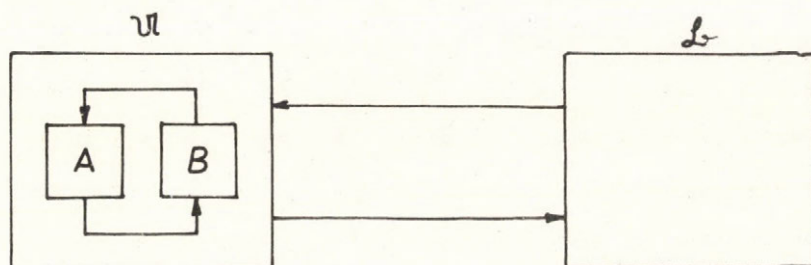
1. ábra

Az A bemenőábécéje egybeesik a B kimenőábécéjével (A_1, \dots, A_n mikroutasítások), az A kimenőábécéje pedig a B bemenőábécéjével (p_1, \dots, p_k logikai feltételek értékei). Az A_i ($i=1, \dots, n$) mikroutasítások az A automata M állapotalmazának önmagába való leképezését jelentik, a p_j ($j=1, \dots, k$) logikai feltételek ezen M halmazon vannak értelmezve.

Az (A,B)-n kívülről jövő információ a B-t beállítja valamely b_0 iniciális állapotba, ez meghatározza azt a mikroutasítás-sorozatot (mikroprogramot), amelyet B az A-nak ad. Az egyes mikrooperációk elvégzésének eredményeként az A egy O -kból és 1 -esekből álló sorozatot (a logikai feltételek aktuális értékeit) bocsát ki a B automata részére. E sorozat adja meg az adott mikroprogram következő végrehajtandó mikroutasítását (azaz a mikroprogramon belüli átmeneteket). A - végrehajtás sorrendjében - legutolsó mikrooperáció elvégzése után a B "beáll" valamely terminális állapotba, ezzel a ciklus befejeződik.

A fenti (A,B) kibővítését az teszi szükségessé, hogy ez a rendszer ebben a formában eltekint a számológép vezérlésének lényeges részétől. (Hiszen feltételezzük, hogy automatikusan kívülről érkezik a B-t a kellő pillanatban b_0 -ba "beállító" információ). Ezért célszerűnek látszik a számológépet olyan automatakompozíció alakjában előállítani, ahol a B automata ezen "beállításához" szükséges információ a rendszeren belül keletkezik a memóriában elhelyezett program felhasználásával.

Továbbiakban a fenti (A,B)-t egyetlen automatának tekintjük, és \mathcal{U} -val jelöljük. Bemenőjelei $\mathcal{U}_1, \dots, \mathcal{U}_m$ operátorok, kimenőjelei P_1, \dots, P_ℓ logikai feltételek értékei. Az \mathcal{U}_i ($i=1, \dots, m$) operátorok végrehajtása az \mathcal{U} automata (M C) \mathcal{M} állapothalmazának önmagába való leképezését jelenti, a P_j ($j=1, \dots, \ell$) logikai feltételek az \mathcal{M} -en vannak értelmezve. Legyen \mathcal{L} véges iniciális Mealy-v. Moore-automata, amelynek bemenőjelei a P_1, \dots, P_ℓ logikai feltételek értékei, kimenőjelei az $\mathcal{U}_1, \dots, \mathcal{U}_m$ operátorok. Tekintsük a következő autوماتakompozíciót (2. ábra):

2. ábra

Természetesen az $(\mathcal{U}, \mathcal{L})$ -rendszernek még vannak másféle kapcsolatai a "külvilággal" is.

Mint fentebb leirtuk, az (A,B)-rendszer kibővítését az indokolja, hogy eredeti alakjában csak mikroprogramok végrehajtását értelmezi. Ha viszont változtatás nélkül alkalmazzuk programok végrehajtásának értelmezésére (azaz A bemenőjelei operátorok v. utasítások és nem mikroutasítások), akkor a mikroprogramvezérlésnek a rendszerben való leírásából kellene eltekintenünk,

A számológépeknek az (U, L) -kompozíció alakjában való ilyen előállítását a két probléma együttes tárgyalása indokolja.

Algoritmusok logikai sémáin (ALS-ok) - [3] alapján - olyan véges sorozatokat értünk, amelyek operátorokból (U_1, \dots, U_r) , logikai feltételekből (P_1, \dots, P_s) és jobb-félzárójelekből $(\lfloor_{i_1}, \dots, \lfloor_{i_s})$ állnak oly módon, hogy a logikai feltételek és a jobb-félzárójelek között egy-egyértelmű megfeleltetés áll fenn. Továbbiakban a számológépi programokat ALS-ok alakjában adottaknak tekintjük.

Tegyük fel, hogy valamely ALS-ot az (U, L) -rendszernek végre kell hajtania.^{1/} - A [3] ALS "végrehajtási" eljárásától^{2/} eltérően a végrehajtásba beleértjük az azon "végrehajtási" eljárás eredményeként kapott operátorsorozatnak (mint utasítássorozatnak) a konkrét végrehajtását is. - Ekkor L - a [3] értelmében - "végrehajtja" az ALS-t, ennek eredményeként kapott operátorsorozat elemeit kiadja az U -nak. Minden operátor "beállítja" a B automatát a megfelelő b_0 iniciális állapotba, és így az (A, B) -rendszer végrehajtja az ennek megfelelő mikroprogramot [1]. E ciklus végén (amikor B terminális állapotba kerül) az U kimenőjeleként a P_1, \dots, P_s logikai feltételek megfe-

1/ Természetesen feltételezzük, hogy az (U, L) , operátorai között az ALS operátorai, az (U, L) logikai feltételei között az ALS logikai feltételeinek baloldalán szereplő logikai függvények előfordulnak.

2/ Ebben az esetben a "végrehajtás" szót idézőjelbe tesszük.

lelő értékét kapja a \mathcal{L} , amelyet az ALS "végrehajtásában" a következő operátor kiválasztásához (és \mathcal{U} -ba való átadásához) használ fel. Az ALS "végrehajtásának" utolsó lépésében (ha van ilyen) kapott operátor \mathcal{U} -ban történő tényleges végrehajtásával a "program futása" befejeződik.

§ 2.

Az [1] formális matematikai apparátusa közvetlenül alkalmazható az $(\mathcal{U}, \mathcal{L})$ -rendszer esetében. Bázishalmaznak az \mathcal{M} halmazt tekintjük, az operátorok és a logikai feltételek halmaza a szorzás, konjunkció, diszjunkció, negáció, operátor és logikai feltétel szorzása, α -diszjunkció és α -iteráció megfelelő értelmezésével felépülő algebraikat programalgebraiknak és feltételek algebraiknak nevezzük.

Reguláris programokon értjük az operátorokból (utasításokból) a szorzás, α -diszjunkció és α -iteráció véges számú alkalmazásával kapott kifejezéseket. Érvényes az [1] tételnek megfelelő állítása: bármely program reguláris alakra hozható.

Az [1], [2] eredmények ilyen interpretációja a számológépi programok egy új nyelvét eredményezi, a reguláris programok nyelvét. A reguláris programok nyelve ill. a reguláris programok elmélete az automaták elméletével (pl. a reguláris kifejezések nyelvével, stb.) és a programozás elméletével (pl. az ALS-ok elméletével [2], [5]) való különleges kapcsolata miatt alapvető szerepet játszhat ezen elméletek szintézisében is.

Irodalom:

- [1] V.M.Gluskov: Tyeorija avtomatov i formalnūje preobrazovanyija mikroprogramm, zurn. "Kibernetika", N.5,K., 1965. 1-9.
- [2] V.M.Gluskov; K voproszu o minimizácii mikroprogramm i szhem algoritmov, zurn. "Kibernetika", N.5,K., 1966. 1-3.
- [3] Ju.I.Janov: O logicseszkih szhemah algoritmov, szb. "Problemi kibernetiki", N.1,M., 1958. 75-127.
- [4] V.M.Gluskov: Szintyez cifrovūh avtomatov, M., Fizmatgiz, 1962.
- [5] L.Gyuris: On the connection of Glushkovian microprogram-algebras and logical schemes of the algorithms, Proceedings of the "International Colloquium on Recursive Functions and Their Applications. Tihany, 1967" (Megjelenés alatt).

S u m m a r y

On the modification of the Glushkovian microprogram-system

L.Gyuris

V.M.Glushkov constructs in his works dealing with the theory of the block synthesis of automata [1,2] an electronic computer as a composition of two automata.

In the present paper such possibility of an extension of a so constructed system is described which enables us to analyze the problems connected with the presentation of the logical control of - more deeply from the given point of view in this theory - and to introduce the language of the regular programs. This extension of the Glushkovian system can be used to the interpretation of certain connections [2,5] between the microprogram-algebras and logical schemes of algorithms, and to the demonstration of newer such connections too.